

HOTĂRÎRE

20 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Nr. 2/2

Completul de admisibilitate nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componență:

Președinte - Elena Covalenco

Membrii - Olesia Plotnic
Anatolie Galben

examinînd, în ședință închisă, contestația declarată de către cet. Diomidova Ana împotriva deciziei Inspecției judiciare din 25 octombrie 2016 în privința judecătorului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Postică Aureliu,

CONSTATĂ:

La 13 octombrie 2016, cet. Diomidova Ana a depus la Consiliul Superior al Magistraturii o sesizare, în care și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Postică Aureliu susținînd că judecătorul nu a examinat plîngerea ei în termen de 10 zile, cum este indicat în art.313 Cod de procedură penală și că articolul respectiv nu prevede anunțarea întreruperii pentru adoptarea încheieri de către judecătorul de instrucție, de aceea judecătorul nominalizat urmează a fi sancționat disciplinar.

Din nota explicativă a judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, A. Postică rezultă că, la 04.07.2016, A. Diomidova a depus plîngere în instanța de judecată în temeiul art.313 Cod de procedură penală, privind obligarea Procuraturii Generale de a înregistra în modul stabilit sesizarea cu privire la tragerea la răspundere penală a unui procuror.

Indică judecătorul A. Postică că, pentru examinarea plîngerii nominalizate au fost citate părțile pentru ședința din 20.07.2016, însă din cauza neprezentării procurorului, ședința a fost amînată pentru 29.08.2016. Pe motiv că ziua de 29.08.2016 a fost declarată zi de odihnă, ședința de judecată a fost amînată pentru data de 14.09.2016, în care A. Diomidova a declarat recuz judecătorului. Iar după examinarea cererii de recuzare și respingerea acesteia, la 13.10.2016, s-a purces la examinarea plîngerii, audierea părților, examinarea materialelor, după care instanța de judecată a dispus efectuarea unei întreruperi pentru emiterea și pronunțarea încheierii, stabilind data de 18.10.2016, cînd s-a pronunțat încheierea respectivă, cu înmînarea ei părților.

Prin decizia Inspecției judiciare din 25 octombrie 2016, a fost respinsă, ca vădit neîntemeiată, sesizarea cet. A. Diomidova, pe motiv că nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile, care ar demonstra comiterea de către judecător a careva abatere disciplinară.

Împotriva deciziei Inspecției judiciare din 25 octombrie 2016, a declarat contestație A. Diomidova, care consideră că judecătorul A. Postică urmează a fi sancționat disciplinar, susținînd motivele invocate în sesizare.

Analizând temeiurile invocate în contestație și studiind materialele administrate, precum și decizia Inspecției judiciare, Completul de admisibilitate conchide că contestația declarată de cet. A. Diomidova urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art.20 alin.(2) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la raspunderea disciplinară a judecătorilor, se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sînt invocate fapte care nu fac referință la abaterile prevăzute de art.4, căreia i-a expirat termenul de prescripție prevăzut la art.5 sau care este declarată repetat, fără a aduce noi probe.

În conformitate cu prevederile art.22 alin.(2) din Legea sus indicată, în cazul în care din conținutul sesizării se constată circumstanțe prevăzute la art.20 alin.(2), inspectorul-judecător, în termen de 10 zile din data cînd i-a fost repartizată, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind vădit neîntemeiată.

După cum rezultă din materialele prezentate, la 06.07.2016, prin intermediul programului PIGD, judecătorului A. Postică i-a fost repartizată aleatoriu plîngerea cet. A. Diomidova. La fel, conform datelor din PIGD, pe cauză au fost numite și desfășurate 6 ședințe de judecată, la 18.10.2016 fiind pronunțată încheierea de respingere a plîngerii, ca fiind neîntemeiată. Încheierea instanței de judecată a fost argumentată reieșind din materialele și probele prezentate de părți în ședințele de judecată.

Potrivit conținutului sesizării și contestației, Completul de admisibilitate constată că, în sesizarea adresată Inspecției judiciare, de fapt, A. Diomidova și-a exprimat dezacordul cu hotărîrea pe care a adoptat-o judecătorul A. Postica, prin care i-a fost respinsă plîngerea ca fiind neîntemeiată.

Dezacordul petiționarei cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu este argumentată pe un act de justiție a instanței ierarhic superioare, prin care ar fi fost constatat faptul că judecătorul A. Postică, la examinarea cauzei, a comis încălcări a legislației naționale sau acțiuni ce ar constitui abateri disciplinare.

Completul de admisibilitate notează că, conform art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Conform art.114 din Constituția R.Moldova, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești, iar Consiliul Superior al Magistraturii, conform art.4 din Legea cu privire la Consiliului Superior al Magistraturii, nu este instanță de judecată și verificarea legalității hotărîrilor judecătorești aflate în curs de examinare nu ține de competența acestuia.

Potrivit hotărîrii Curții Constituționale nr.28 din 14 decembrie 2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art.22 alin.(1) lit.b) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului” în redacția Legii nr.247 din 21 iulie 2006 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, controlul legalității și

temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărîrilor emise.

În acest context, se menționează că independența autorității judecătorești, presupune interdicția imixtiunii în îmfăptuirea justiției, ceea ce prezumă că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gîndire al unui judecător decît prin procedurile judiciare stabilite. O garanție suplimentară în acest context se conține în art.19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit căruia „Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în îmfăptuirea justiției și pentru hotărîrea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal”.

Prin prisma celor expuse, dezacordul cu hotărîrile judecătorești nu face parte din lista abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin urmare, argumentele invocate în sesizare și contestație de către petiționară referitor la ilegalitatea hotărîrii judecătorești pronunțate de către judecătorul A. Postică nu sînt bazate pe o hotărîre definitivă a instanței de judecată ierarhic superioară, prin care ar fi fost constatat faptul că judecătorul la emiterea hotărîrii date a aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația procesual penală și că hotărîrea pronunțată în cauză este vădit ilegală.

Concomitent, Completul de admisibilitate atestă că, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, Inspecția judiciară a constatat existența unor temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către judecător.

În speță, Completul de admisibilitate constată că în acțiunile judecătorului A.Postică, nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, potrivit legii, judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv în art.4 din Legea menționată, fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

În acest context, Completul de admisibilitate remarcă că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvîrsirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sînt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, Completul de admisibilitate nu constată careva temeuri de a considera admisibilă contestația declarată de cet.A.Diomidova împotriva deciziei Inspecției judiciare 25 octombrie 2016.

Prin urmare, reținând cele menționate și având în vedere faptul că, la examinarea sesizării petiționarei, Inspecția judiciară a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, iar faptele invocate nu pot constitui temei pentru răspunderea disciplinară a judecătorului A.Postica, Completul de admisibilitate conchide de a respinge contestația depusă de cet.A.Diomidova împotriva deciziei Inspecției judiciare din 25 octombrie 2016 referitor la acțiunile judecătorului vizat.

Reieșind din cele expuse și conform art.18, 27-28 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de admisibilitate

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge contestația depusă de cet. Diomidova Ana, împotriva deciziei Inspecției judiciare din 25 octombrie 2016 de respingere a sesizării acesteia din 13 octombrie 2016, privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău, Postică Aureliu.

Hotărîrea nu se supune nici unei căi de atac.

Hotărîrea se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Președinte

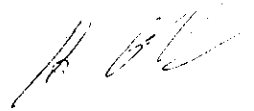

Elena Covalenco

Membrii

Olesia Plotnic

Anatolie Galben